

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 21-03-12495 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

לפני כבוד השופטת אילה אורן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יהודה עובדיה (עציר) ת"ז 036925345

הנאשם

גזר דין

(נוסח מצונזר מותר לפרסום)

בצהרי יום שבת 20.2.2021 "בהר הזבל" ברעננה, ביצע הנאשם שש עבירות מעשים מגונים בקטינות צעירות מתחת לגיל 14, כשהוא רכוב על סוס, וצד את קורבנותיו התמימות בעורמה, בזו אחר זו, עד שנעצר.

כתב האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, והורשע בשש עבירות של מעשה מגונה בקטינות שטרם מלאו להן 14 שנים, לפי סעיפים 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובשש עבירות של הפרת צו פיקוח שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006.
2. בהתאם להסדר הטיעון שנכרת ביניהם עתרו הצדדים במשותף להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 4 שנים, לצד ענישה נילוות, ונחלקו אשר לאופן הפעלת המאסר המותנה למשך 10 חודשים, במצטבר או בחופף, ובנוגע לסכום הפיצויים שיש לחייב את הנאשם לשלם לנפגעות העבירה.
3. בעובדות כתב האישום ייחסו לנאשם עבירות מין בקטינות בנות 3 עד 12, שביצע ביום 20.2.2021 בשעות הצהריים, בהיותו ב"הר הזבל" (להלן: "המקום") ברעננה, מקום אשר משפחות רבות פוקדות בסופי השבוע. ביום 20.2.2021 שהה הנאשם במקום מספר שעות, פנה לקטינות אקראיות והציע להן לרכוב על סוסו.

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 12495-03-21 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

4. באותה עת בילו במקום הקטינות האחיות א.א. (ילידת [REDACTED] ב.ב. (ילידת [REDACTED] ג.ג. (ילידת [REDACTED] ו-ד.ד. (להן ביחד: "הקטינות") יחד עם אמן ובשלב מסוים התרחקו ממנה. אז הבחין הנאשם בקטינות בהיותן לבדן, ושהה בסמוך להן. הקטינות ליטפו את הסוס והנאשם הציע להרכיבן על הסוס, אך הן סירבו חרף הפצרותיו החוזרות וכתגובה הקניטן הנאשם וכינה אותן "פחדניות". הקטינה ב.ב. הסבירה לנאשם כי בעבר נפלה מסוס, אז ניסה הנאשם לפתות את הקטינות לרכוב עמו על גבי הסוס בהדגישו כי באופן חד פעמי לא יגבה על כך תשלום. כל זאת עשה הנאשם במטרה לבצע בקטינות מעשים מגונים. נוכח הצעתו של הנאשם ניגשו הקטינות לאמן וביקשו את הסכמתה, ומשהשיבה בחיוב צעדו לעבר הנאשם.
5. אז עלתה הקטינה א.א. כבת 10 על הסוס, כשהיא לובשת חצאית ללא תחתונים, הנאשם ישב מאחוריה ובצמוד אליה. במהלך הרכיבה, אחז הנאשם לסירוגין בבטנה של א.א., רגלה, מותניה, ונגע באיבר מינה בשתי הזדמנויות בטרם ירדה מהסוס.
6. לאחר מכן ניסתה ד.ד. לעלות על הסוס, ללא הצלחה. בהמשך, עלתה ב.ב. כבת 10 על הסוס, והנאשם ישב מאחוריה ובצמוד לה. במהלך הרכיבה הנחה הנאשם את ב.ב. לאחוז באוכף בשתי ידיה, והניח את ידו על איבר מינה מעל תחתוניה וכן הסיט את תחתוניה. כתגובה ביקשה ב.ב. לעצור ולאפשר לה לרדת מהסוס, אך הנאשם סירב באומרו כי עליה "להתגבר על הפחד". נוכח חששה הרב מהנאשם וממעשיו הטילה ב.ב. את מימה. בהמשך הסיר הנאשם את ידו מאיבר מינה ואיפשר ל-ב.ב. לרדת.
7. באותו מועד שהו האחיות הקטינות ה.ה. [REDACTED] ו-ו.ו. [REDACTED] יחד עם אביהן במקום, פגשו בנאשם וזה הציע לאב שייקח את הקטינות לרכיבה. האב העלה את ה.ה. כבת 7 על הסוס, והנאשם רכב עמה כמה עשרות מטרים מהאב, כשבחלק מהזמן, שגבו הופנה אל האב. במהלך הרכיבה הצמיד הנאשם את איבר מינו לישבנה של ה.ה. ונגע בבטנה לסירוגין. בהמשך הושיב האב את ו.ו. כבת 5 על גבי הסוס, הנאשם רכב עמה מרחק של כמה עשרות מטרים כשבחלק מהזמן גבו הופנה אל האב, הצמיד הנאשם את איבר מינו לישבנה של ו.ו. ונגע באיבר מינה מעל התחתונים.
8. באותו מועד שהו במקום גם הקטינה ז.ז. (ילידת [REDACTED], אחיה הקטין ח.ח. (יליד [REDACTED], ובת דודתם הקטינה ט.ט. (ילידת [REDACTED] יחד עם אביהם של ז.ז. ו-ח.ח.. הנאשם פנה לאב והציע להרכיבם על גבי הסוס, והוא הסכים. אז הרכיב הנאשם את הקטינים ז.ז. כבת 13 ו-ח.ח. 8 חודשים, ח.ח. כבן 9 ו-ט.ט. כבת 3 וחצי, כל אחת ואחד בתורו, בעודו יושב מאחוריהם, והצמיד את איבר מינו לישבנם. בתמורה להרכבת הקטינים קיבל מאביהם של ז.ז. ו-ח.ח. ₪. 20.

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 12495-03-21 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

9. בעת ביצוע המעשים עמד הנאשם תחת צו פיקוח לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (פע"מ (כ"ס) 71863-12-18 מיום 15.4.2019), בגדרו נאסר עליו לשהות ביחידות במחיצת קטינות, להתחבר אליהן, או להתקרב למקומות כינוס לקטינות למרחק שלא יפחת מ-50 מטרים. במעשיו אלו, בהם הודה, הורשע הנאשם בעבירות מעשים מגונים בקטינות והפרות צו פיקוח.

הראיות לעונש – נפגעי העבירה

10. לעניין העונש הוגשו תסקיר נפגעות עבירה מיום 3.8.2021 בהתייחס לקטינות א.א. ו-ב.ב.; תצהירי נפגעות עבירה עבור הקטינות ה.ה. ו-ו.ו. (טל/1) וכן העיד אביהן על הפגיעה שנגרמה להן ולכל המשפחה. עוד הוגש תצהיר נפגעת עבירה אשר לקטינה ט.ט., בצירוף מסמך פגישה טיפולית מיום 22.6.2021 (טל/2). עיינתי בראיות אלו עיין היטב, אך מפאת צנעת הפרט אתייחס אליהן בתמצית, בזהירות והרגישות המתבקשת.

11. בנוגע לקטינות א.א. ו-ב.ב., התסקיר שהוגש צייר תמונה של פגיעה משמעותית שחוו הקטינות באירוע, כאשר אחת מהן מתמודדת עם חרדות ומשבר אמון קשה, היא תופסת את העולם כמקום רע ואכזר, ומתמודדת יום עם קשיים שונים, לרבות פגיעה בלימודיה וקשריה החברתיים. כתוצאה מהאירוע עברה המשפחה טלטלה משמעותית, והלכידות שאפינה אותה בעבר התערערה. נוסף על כך, הקטינות הנפגעות, אמן ואחיותיהן הבוגרות נושאות על גבן תחושת אשמה.

12. בנוגע לקטינות ה.ה. ו-ו.ו., מתצהיר נפגעות העבירה (טל/1), ומעדות האב, עלתה התמודדות מורכבת של המשפחה מאז המקרה. האב העיד מדם ליבו, סיפר על תחושות האשם והכישלון שהוא חווה כשלתפיסתו לא הגן על בנותיו, ועל ההשלכות שהיו לכך ביחסיו עם אשתו. עוד סיפר על הפגיעה בבנותיו ושינוי אורחותיהם. האב העיד כי האירוע מלווה אותם יום יום, ופגע בתפקוד המשפחתי והחשש הוא כי ילווה את הבנות כל חייהן.

13. בנוגע לקטינה ט.ט., הצהרת נפגעת העבירה שהוגשה על-ידי אמה (טל/2), תיארה פגיעה קשה שהשפיעה על תפקודה ואורח חייה של הקטינה, באופן ניכר למדי, תוך רגרסיה בהתנהגותה, ושינוי ממשי בדפוסיה.

טיעוני הצדדים לעונש

14. ב"כ המאשימה, עוה"ד אוריה תוהמי, הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, לרבות הנסיבות לחומרה, ובהן גילן הצעיר של הקטינות ונועזותו בביצוע המעשים בנוכחות הוריהם בקרבת מקום חרף מגבלות צו הפיקוח, אותם הפר. עוד הפנתה המאשימה לרישומי הפלילי המכביד של הנאשם הכולל הרשעה בעבירה דומה כלפי קטינה בגינה נדון למאסר למשך 32 חודשים, וכי הוא שוחרר ממאסרו האחרון אך ביום 5.11.2020.

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 12495-03-21 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

15. ב"כ המאשימה טענה כי יש לכבד את הסדר הטיעון שלקח בחשבון את חומרת העבירות, השיקולים הראייתיים, החיסכון בעדות אחת הקטינות, והפסיקה הנוהגת בעבירות דומות. בנוגע למאסר המותנה, עתרה המאשימה להפעלתו במצטבר, ולחייב הנאשם בתשלום פיצויים עבור כל הקטינים כמפורט בכתב האישום (לתמיכה בטענותיה הגישה המאשימה פסיקה אליה אתייחס בהמשך).

16. ב"כ הנאשם, עוה"ד רועי לנג, עמד על נטילת האחריות המלאה של הנאשם למעשיו ללא סייג, על החסכון בזמן שיפוטי ובעדות אחת הקטינות. כן עמד בטיעונו על הבעת החרטה הכנה של הנאשם, והדגיש כי פניו להליך טיפולי בין כותלי הכלא.

17. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וטען כי מנעד הענישה בעבירות דומות רחב, וכי המעשים שביצע הנאשם פחותים בחומרתם בשל טיבם והיות שבמרבית המקרים לא היה כל מגע מיני מתחת לבגדים, וכי מדובר ב"אירוע מתגלגל".

18. ב"כ הנאשם סיפר כי מאז מעצרו בני משפחתו של הנאשם ניתקו עמו קשר, וכי הוא חסר כל מעגלי תמיכה, לכן מצבו הכלכלי רעוע ותנאי מעצרו מורכבים.

19. לעניין המאסר המותנה עתר ב"כ הנאשם להפעלתו בחופף במלואו, בשים לב לענישה הנוהגת כעולה מהפסיקה אותה הגיש. אשר לפיצוי עתר ב"כ הנאשם להתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, וליתן את הדעת למידת הפגיעה השונה בקטינות.

20. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו וביקש מחילה, לרבות בפנייה ישירה לאבי הקטינות ה.ה. ו-ו. שנכח באולם. הנאשם אמר במילותיו כי הוא מבין שעליו לטפל "במחלתו", ובכוונתו לעשות כן במהלך המאסר כעת, וכי כבר פנה בעניין זה לשב"ס. לכן עתר הנאשם למידת הרחמים של בית המשפט בהפעלת המאסר המותנה.

דיון והכרעה

21. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות בהן הורשע נאשם בנסיבותיהן, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם לעבירות בהן הורשע נאשם, בנסיבותיהן, תוך התחשבות בענישה נהוגת, ולגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם בהתחשב בנסיבותיו האישיות.

22. בענייננו הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולעונש מוסכם, למעט ביחס להפעלת המאסר המותנה, והשאלה הראשונה הנשאלת היא, אם יש לאמצו.

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 21-03-12495 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

23. בית המשפט העליון עמד בפסיקה רחבה עמד על חשיבותם הרבה של הסדרי הטיעון בהיותם מטיבים עם הנאשם ועם האינטרס הציבורי, ומניה וביה נקבע הכלל של כיבודם. יפים לענייננו דברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת ישראל (30.4.2017):

"לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא לאישורו, וזאת נוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל שתומכים בכך, ובראשם החשש שמא יחול כרסום במעמדם של הסדרי טיעון ובוודאות שהם נוסכים בנאשם החותם על ההסדר, וכפועל יוצא – בתכליות הרצויות שהם מגשימים (ע"פ 3068/10 פלונית נ' מדינת ישראל (1.11.2010) [...])."

24. מכאן הכלל שנקבע כי בית המשפט ייטה לאמץ הסדר טיעון לאחר בחינתו ב"מבחן האיזון" שבין האינטרס הציבורי לבין טובת ההנאה שצומחת לנאשם (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 57 (2002); ע"פ 1454/15 פלוני נ' מדינת ישראל (10.8.2015)). סייג לאימוץ הסדר הטיעון יחול רק אם ימצא כי זה חורג מטווח הענישה הסביר, כי אז בסמכותו של בית המשפט לחרוג מן ההסדר, שהוא ממילא אינו כפוף לו (ע"פ 2806/05 דיין נ' מדינת ישראל (20.12.2005); ע"פ 5733/13 מעוז נ' מדינת ישראל (5.7.2016)); בג"צ 3036/10 נגר נ' פרקליטות המדינה (מחוז תל-אביב) (3.11.2010)).

25. על השיקולים להם יש להידרש בבחינת הסדר הטיעון עמד בית המשפט העליון בע"פ 351/07 פלוני נ' מדינת ישראל (6.6.2007) מפי כב' השופט ע' פוגלמן:

"[...] על בית-המשפט לבחון מה היה העונש הראוי לנאשם אלמלא הסדר הטיעון באמצעות שקילת שיקולי הענישה הרלוונטיים, לרבות סוג העבירה, חומרתה, נסיבות ביצועה, ונסיבותיו האישיות של הנאשם. בהמשך, על בית-המשפט לבחון מהי מידת ההקלה שניתנה לנאשם בגין ההסדר ולצורך כך, עליו לשוות לנגד עיניו את מידת הוויתור שוויתר הנאשם נוכח סיכויי ההרשעה או הזיכוי אלמלא ההסדר; את הקשיים הצפויים בניהול המשפט, לרבות התחשבות בנפגע העבירה והצורך לחסוך ממנו מתן עדות וחקירות. כן ייתן בית-המשפט דעתו לאינטרס הציבורי שבהשגת הודיית נאשם ובקבלת אחריותו למעשיו, ולאינטרס הציבורי במובנים נוספים. בצד אלה, יש לקחת בחשבון גם את ציפיותיו של הנאשם, אשר הודה על סמך הסדר טיעון וויתר על זכותו לניהול הליך משפטי. בית-המשפט ידחה הסדר טיעון אם מצא כי נפל פגם או פסול משמעותי בשיקולי התביעה [...]."

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 21-03-12495 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

26. בקשרי הגומלין שבין הסדר הטיעון לבין הכללים להבניית שיקול הדעת בענישה, לפי תיקון 113 לחוק העונשין, טרם גובשה עמדה אחידה בשאלת הצורך בקביעת מתחם העונש ההולם כאמת מידה לבחינת הסדר הטיעון (ע"פ 921/17 אבו זעילה ואח' נ' מדינת ישראל (28.5.2017)); ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (6.12.2018); ע"פ 6943/16 גלקין נ' מדינת ישראל (28.1.2018); ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013)). ויודגש, כי בעת גיבוש הסדר טיעון נלקחת בחשבון מערכת שיקולים מורכבת, שאינה חופפת בהכרח את השיקולים שהותוו בתיקון 113, שלא פעם אינה נחשפת במלואה בפני בית המשפט, למשל שעה שמדובר בהערכת הצדדים לקשיים הראייתיים בניהול המשפט. בע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל (8.9.2016) מפי כב' השופט א' שהם נאמר: "הניסיון להתאים את כלל השיקולים המצויים בתיקון 113 לתנאי הסדר טיעון עשוי לגרום לעיוות [...]".

27. לפיכך אבחן את העונש המוצע בהסדר הטיעון, ברוח תיקון 113 לחוק העונשין, ביישום גישה "רכה", ומבלי להידרש לקביעת מתחם ענישה הולם באופן פורמאלי (ע"פ 1901/19 אסולין נ' מדינת ישראל (31.5.2020)).

מן הכלל אל הפרט

28. דומה שאין צורך להכביר מילים על החומרה הגלומה בביצוע עבירות מין בקטינים ותוצאותיהן הקשות, המחייבת השתת ענישה מוחשית והולמת, נוכח הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים של פגיעה בשלומם וביטחונם של הקטינים, בשלמות גופם, פרטיותם, נפשם ומיניותם. כך בדברי כב' השופטת ע' ארבל בע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.2008):

"חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות – כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעברייני שעניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח."

וראו גם בע"פ 540/21 פלוני נ' מדינת ישראל ואח' (13.7.2021).

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 21-03-12495 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

29. לגופו של עניין, לאחרונה חזר בית המשפט בע"פ 8687/20 פלוני נ' מדינת ישראל (29.8.2021) על ההלכה שנקבעה בע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.2015) לפיה בעת קביעת תחתית מתחם העונש ההולם אין לסטות מהעונש המזערי, אלא בקיומם של "טעמים מיוחדים". העונש המזערי שנקבע על-ידי המחוקק הוא נקודת המוצא בקביעת תחתית המתחם ובגזירת העונש, ומובן כי שעה שמדובר בריבוי מעשים וקורבנות ראוי להחמיר מעבר לו (ראו גם ע"פ 6662/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2.3.2015); ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר (3.10.2017)).

30. הנאשם הורשע, במסכת מעשים מגונים שביצע בקטינות מתחת לגיל 14 לפי סעיפים 348(א) בנסיבות 345(א)(3) לחוק העונשין, שבצידן עונש מאסר למשך 7 שנים, עבירות שחלה עליהן הוראת סעיף 355 לחוק העונשין, לפיה העונש לא יפחת מרבע העונש שקבע המחוקק, קרי הוא עונש מזערי למשך 21 חודשים.

31. בעניינו, פגע הנאשם במעשיו בערך המוגן של שלמות גופם וביטחונם של קטינים לצד הפגיעה בנפשם. עוצמת הפגיעה בקטינות משמעותית. יתרה מזו, הנאשם ביצע את המעשים תוך הפרה בוטה של צו הפיקוח שאסר עליו לשהות באזור כינוס של קטינים. הנאשם תכנן את הפגיעה בקטינות, תר אחריהם באזור, יזם פנייה אליהן, וניצל את תמימותן וגילן הצעיר, במטרה לממש את זממו בהן.

32. חומרה נוספת במעשי הנאשם נגזרת מפיתוי הנאשם את הקטינות לשבת עמו על גב הסוס, באמתלה של רכיבה משותפת. הנאשם ניצל את אמון הורי הקטינות, ובנועזות רבה וחוסר רסן ביצע את מעשיו תחת עיניהם הפקוחות, פשוטו כמשמעו.

33. טיבם של המעשים המגונים שביצע הנאשם חמור במקרים שנגע ישירות באיבר מיין של הקטינות א.א. ו-ב.ב., ומעל התחתונים של הקטינה ו.ו.. משנה חומרה יש במעשיו של הנאשם כלפי הקטינה ב.ב. היות שלא איפשר לה לרדת מהסוס, גם כשביקשה ואמרה כי היא מפחדת, עד אשר הטילה את מימיה מרוב פחד. ובנוגע למעשיו כלפי שאר הקטינות, אומנם אלו היו פחותים בחומרתם, אך אין להקל ראש במעשים מגונים במהלכם הצמיד הנאשם את איבר מינו לישבן של הקטינות תוך כדי הרכיבה.

34. תוצאות הפגיעה בקטינות אף הן ממשיות, ולא רק כלפיהן אלא בגלי הדף של פגיעה במשפחותיהם. סופם של הנזקים לנפשו והתפתחותן של הקטינות ומשפחותיהן, ובמיוחד לקטינה אליה התייחס תסקיר נפגעת העבירה בהרחבה, מי יישורנו.

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 12495-03-21 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

35. בחירת הענישה הנוהגת בעבירות מעשים מגונים בקטינים מתחת לגיל 14, מצביעה על מנעד רחב, של ענישה שברובה מדובר בענישה למאסרים ממושכים:

א. ברע"פ 3875/20 פלוני נ' מדינת ישראל (30.8.2020) הורשע נאשם נעדר עבר פלילי, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לו 14, בכך שעת שבתו וחברתה בנות ה-9 נמו את שנתן, הפשיט הנאשם את מכנסיה ותחתוניה של חברתה של בתו, שפשף את איבר מינה עם אצבעו וליקק אותו. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 28 חודשי מאסר בפול ל-48 חודשים והושתו עליו 31 חודשי מאסר, ענישה נילוות ופיצוי על סך 15,000 ₪. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה, וערעור המדינה על גובה הפיצוי התקבל כך שסכום הפיצוי 25,000 ₪.

ב. בעפ"ג (מרכז-לוד) 27024-12-19 קירזון נ' מדינת ישראל (30.6.2020) הורשע נאשם, נעדר עבר פלילי, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, בכך שבשתי הזדמנויות שונות נגע בשד של קטינות בנות 13 ו-14. בית המשפט השלום ברמלה קבע מתחם, לכל אחת מהעבירות, הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשים, וגזר עליו 15 חודשי מאסר ופיצוי בסך 30,000 ₪ לכל אחת מנפגעות העבירה. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה, אך גובה הפיצוי הופחת והועמד על 15,000 ₪ לכל אחת מהקטינות.

ג. בעפ"ג (מרכז-לוד) 22810-03-16 אברמן נ' מדינת ישראל (6.9.2016) הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות (לרבות תוך שמיעת עדות הקטין), בעבירה של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 בכך שפגש קטין כבן 13 ליטף את גבו מתחת לחולצה, הכניס יד מתחת לתחתוניו וליטף את ישבנו. נקבע כי מתחם עונש בין 21 חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשים, ונוכח עברו הפלילי המכביד הקודם, נגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל ופיצוי על סך 50,000 ₪ למתלונן.

ד. בע"פ 2103/19 אייזנבך נ' מדינת ישראל (16.9.2019) (פסיקה שהגישה המאשימה) הורשע נאשם, נעדר עבר פלילי, לאחר שמיעת חלק מהעדים, בביצוע מעשה מגונה בקטין מתחת ל-16 שנים, בכך שמישש את איבר מינו של הקטין ובישבנו מתחת לבגדים. נקבע מתחם שנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשים, ונגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר ופיצוי על סך 12,000 ₪. נלקחה בחשבון העובדה כי הנאשם עבר הליך טיפולי.

ה. בע"פ 3182/13 חיים פרץ נ' מדינת ישראל (19.12.2013) (הוגש ע"י המאשימה) נדון נאשם שהורשע, לאחר הליך הוכחות, בביצוע מעשים מגונים בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה, ובהדחה בחקירה בכך שבעת שישן בבית חברו, נכנס מספר רב של פעמים

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 21-03-12495 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

לחדרה של הקטינה, וחרף התנגדותה נשק לה, נגע לה בגבה, ישבנה וירכיה וכן ניסה לגעת באיבר מינה ללא הצלחה, והפציר בה שלא תספר על שאירע. נקבע מתחם שנע בין שנתיים לחמש שנות מאסר, ובהיות הנאשם בעל עבר פלילי זניח, נגזר עונשו ל- 25 חודשי מאסר בפועל, ופיצוי למתלוננת על סך 10,000 ₪.

עיינתי בפסיקה נוספת שהגישה המאשימה במקרים חמורים משמעותית מענייננו, לפיכך לא מצאתי ללמוד ממנה על הענישה הנוהגת לענייננו (בע"פ 1890/16 יורם אוהיון נ' מדינת ישראל (9.3.2017); בע"פ 5847/15 קליין נ' מדינת ישראל (7.6.2016); בע"פ 1263/15 פלוני נ' מדינת ישראל (26.5.2016). כן עיינתי בפסיקה שהגישה ההגנה, שאף היא רחוקה בנסיבותיה (ת"פ (כפ"ס) 51524-05-14 מדינת ישראל נ' פלוני (13.5.2015); תפ"ח (ת"א) 31573-02-17 מדינת ישראל נ' פלוני (17.1.2019) ות"פ (ת"א) 30952-04-15 מדינת ישראל נ' חסן (29.6.2016)).

36. בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות, הנאשם בן 36, ולחובתו עבר פלילי מכביד המצביע עבריינות כדרך חיים מאז היה קטין. לחובתו 11 הרשעות קודמות, עיקרן בעבירות רכוש החל משנת 2000 ועד הרשעתו האחרונה ביום 12.11.2019, והוא נשא 8 מאסרים, חלקם הרב ממושכים. זאת ועוד, לחובת הנאשם הרשעה חמורה קודמת בעבירה של מעשה מגונה שביצע בקטינה כבת 11, ובגינה נדון ל- 32 חודשי מאסר בפועל ולמאסר המותנה למשך 10 חודשים, הוא מושא המחלוקת דעסקינן (ת"פ (כ"ס) 19694-10-16 מיום 7.5.2017). הנאשם ביצע את מעשיו זמן קצר לאחר שחרורו ממאסרו האחרון (בגין עבירות רכוש) ביום 30.11.2020, וחרף המאסר המותנה בר הפעלה הארוך שלא הרתיעו.

37. מכלול נתוניו האישיים של הנאשם, ועיון בגזר דינו הקודם בעבירת מין (שהתייחס לחוות דעת מסוכנות שהוגשה על אודותיו והעריכה את מסוכנותו המינית של הנאשם כגבוהה), מקימים חשש כבד ממסוכנות הנאשם כלפי קטינות באשר הן. טוב עשה הנאשם שכבר במעצרו פנה לרשויות שב"ס לשם שילובו בהליך טיפולי, אך נראה כי הדרך להפחתת הסיכון מפניו תהא ארוכה ומורכבת.

38. בחינת מסכת העבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבותיהן, בראי הענישה הנוהגת ובשילוב עברו הפלילי ומסוכנותו, הייתה מובילה, אלמלא הסדר הטיעון, לעונש מאסר ארוך מזה שהוסכם עליו, אף שמדובר בעונש משמעותי לכל הדעות. דא עקא, אינטרס הגמול וההרתעה אינם היחידים שעומדים בבסיס הסדר הטיעון, הגם שאין חולק כי הם במרכזו. המאשימה האמונה על האינטרס הציבורי נתנה דעתה לחסכון בעדות אחת הקטינות, שיקול בעל ערך רב. עוד למדתי מטיעוני הצדדים כי נשקל קושי ראייתי מסוים, וכי ניתן משקל להודאתו המלאה של הנאשם במיוחס לו והבעת החרטה על מעשיו.

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 21-03-12495 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

מכאן שבחינת מכלול השיקולים הצריכים בהתאם ל"מבחן האיזון" הובילה אותי למסקנה כי הסדר הטיעון ראוי, ומצאתי לאמצו.

בנוגע לפסיקת הפיצויים לטובת הקטינות, בגינה לא הושגה הסכמה בהסדר הטיעון, אני קובעת מתחם פיצוי הולם, לכל אחת מהקטינות, הנע בין 10,000 ₪ ועד 30,000 ₪.

הפעלת המאסר המותנה

39. סעיף 58 לחוק העונשין מורה כי תקופת עונש מאסר מותנה יש להפעיל "בזו אחר זו", קרי במצטבר לכל מאסר אחר. הפסיקה קבעה כי יש צורך בטעמים חריגים על מנת שלא להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, כך לדוגמה ברע"פ 7656/13 דניאל נ' מדינת ישראל (14.11.2013), מפי כב' השופט ס' גובראן:

"[...] הכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין קובע כי עונש מאסר על תנאי יופעל באופן מצטבר ולא חופף, אלא מטעמים חריגים שיירשמו. עברו הפלילי המכביד של המבקש, אשר כולל הרשעות בעבירות דומות, יחד עם נסיבות העבירה הנוכחית בה הורשע, אינה מאפשרת חריגה מהכלל והפעלת העונש על תנאי באופן חופף [...]."

ובע"פ 5458/11 אברג'ל ואח' נ' מדינת ישראל (13.1.2012) מפי כב' השופט ס' גובראן:

"כידוע, המאסר המותנה הוא 'בבחינת כרטיס כניסה מחודש אל החברה. אולם, אם נכזבה הציפייה כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנידון ירתיעו מלשוב ולבצע עבירות, הרי שנחלש באופן ניכר משקלו של אינטרס השיקום וגובר משקלם של אינטרס הגמול, ההגנה על הציבור, הצורך בהרחקה מהציבור ושיקום בעת המאסר' [...]."

40. ובישום כללי הפסיקה, הנאשם הוא בעל עבר פלילי מכביד לרבות בעבירה חמורה דומה, ביצע את מסכת העבירות חרף מאסר מותנה בר הפעלה, ותחת מגבלות צו פיקוח אותן הפר באופן בוטה. את מעשיו השפלים ביצע הנאשם בחוסר רסן. למעשה, כל אחת מהעבירות שביצע, לו הייתה עומדת לבדה, הייתה מפעילה את המאסר המותנה. שש העבירות שביצע בשש קטינות בזו אחר זו מחייבת את הפעלת המאסר המותנה במצטבר. לא זו בלבד שלא קיימים טעמים חריגים להפעלת המאסר המותנה בחופף, אף לא בחלקו, זהו מקרה מובהק שחומרת המעשים, העבר הפלילי המכביד והסיכון מהנאשם כלפי קטינות – מחייבים את הפעלתו במצטבר במלואו. כך אורה.

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 12495-03-21 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

41. בשולי הדברים ולא בשולי חשיבותם, מהראיות לעונש ניכרת אשמה קשה שנושאים על גבם הורי נפגעות העבירה, ואף הקטינות עצמן. כאן המקום לומר, בפה מלא, כי **האשם היחיד** בפגיעה בקטינות הוא הנאשם. הוא שזמם לפגוע בהן, הוא שניצל את גילן הצעיר ותמימותן, והוא שארב להן ופגע בהן תחת האמון שרחשו לו הוריהן בהיותם אנשים נורמטיביים שלא יכלו להעלות על דעתם את מעשי הנאשם.

ועוד למדתי מעדות אבי הקטינות ה.ה. ו-ו.ו., כי תושייתו ותגובתו המהירה היא שהביאה לחשיפת מעשיו של הנאשם ולמעצרו במקום. בהחלט ייתכן שבכך קטע האב את שרשרת הפגיעה בקטינות נוספות, ועל כך הוא ראוי להערכה רבה.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 4 שנים, החל מיום מעצרו 20.2.2021.
- ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה למשך 10 חודשים, שהוטל על הנאשם בת"פ (כ"ס) 19694-10-16 מיום 7.5.2017, במצטבר במלואו, כך שסה"כ ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 4 שנים ו-10 חודשים.
- ג. מאסר מותנה למשך 12 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת מין מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת מין מסוג עוון, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ה. מאסר מותנה למשך 5 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה על חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ו. על הנאשם לשלם לנפגעות העבירה פיצוי כדלקמן:

1. לנפגעות א.א. ו-ב.ב. – פיצוי כולל בסך 25,000 ₪.
2. לנפגעות העבירה ה.ה. ו-ו.ו. פיצוי כולל בסך 20,000 ₪.
3. לנפגעות העבירה ז.ז. ו-ט.ט. פיצוי בסך 10,000 ₪ לכל אחת.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים החל מיום 1.11.2021. המאשימה תעדכן את מזכירות בית המשפט בפרטי נפגעות העבירה, תעדכן את משפחותיהם על אודות גזר הדין והפיצוי שנפסק לטובתן.

בית משפט השלום בכפר סבא

14 ספטמבר 2021

תפ"ע 12495-03-21 מדינת ישראל נ' עובדיה(עציר)

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

גזר הדין ניתן בנוכחות הצדדים ביום 14.9.2021, ועותק מצונזר ניתן היום י"ד בשבט 16.1.2022, שלא בנוכחת הצדדים.

אילה אורן, שופטת